

det vil sige med simpelt flertal i Folketinget, eller om der omvendt kræves en egentlig grundlovsændring. Svaret afhænger af, om konventionen indebærer overladelse af beføjelser, som efter grundlovens § 20 kun ville kunne overlades til mellemfolkelige myndigheder, og kun efter den procedure, som er angivet i bestemmelsens stk. 2.

Der er ikke tale om en sådan overladelse af beføjelser. Det hænger bl.a. sammen med, at tysk politi alene får adgang til at observere og forfølge. Det hænger også sammen med, at der er tale om lovovertrædelser med tilknytning til tysk territorium. Hertil kommer, at Danmark før 1953, altså før indsættelsen af § 20, har tiltrådt ordninger, der for så vidt hjemlede mere vidtgående beføjelser end dem, der efter Schengenkonventionen tillægges tysk politi.

I den forbindelse skal man huske på, at meningen med § 20 alene var at udvide Danmarks muligheder for at deltage i det internationale samarbejde. Meningen var bestemt ikke at begrænse Danmarks muligheder. Grundlovens § 20 kan derfor ikke omfatte ordninger, som Danmark allerede før 1953 kunne tiltræde.

Som bekendt tiltrådte Danmark i 1935 en aftale med de svenske myndigheder om, at de svenske myndigheder kunne arrestere folk på det danske søterritorium, spritsmuglere. Alt dette er mere udførligt behandlet i den besvarelse, som jeg har henvist til.

Afslutningsvis vil jeg nævne, at regeringen i foråret, da de nordiske lande blev observatører i Schengensamarbejdet, aftalte med Retsudvalget og Europaudvalget, at de to udvalg modtager en almindelig skriftlig orientering før og efter Schengenministermøderne.

Jeg vil umiddelbart efter nytår tage kontakt til udvalgene for at drøfte, om denne ordning bør justeres i forbindelse med optagelse af Danmark som medlem af Schengensamarbejdet.

Forhandling

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg har også læst justitsministerens notat om grundlovsspørgsmålet, og jeg må sige, at for det første har vi det problem, at en aftale, hvori man hævder, at fremmed politi ikke får beføjelser til at arrestere personer på dansk grund, altså ikke hører hjemme i virkeligheden.

Ministeren indrømmede da også i en bisætning, at arrestationer rent faktisk vil kunne fore-

komme, ganske vist på et nødretsgrundlag og med forskellige forklaringer, men selvfølgelig vil de forekomme. Det er jo meningsløst at give en politimyndighed adgang til f.eks. 20 km inde på dansk territorium at forfølge en vitterlig forbryder og så forlange, at de skal undlade at tage vedkommende i varetægt i et tilfælde, hvor vedkommende ellers ville undslippe. Det er jo meningsløst og uholdbart at indgå en aftale på det grundlag. Det tror jeg, at alle vil kunne se, og sådan vil den praktiske virkelighed heller ikke blive. Derfor må vi have analyseret den problemstilling til bunds.

Jeg kan slet ikke forstå, at man nu begynder at henvise til, at man før den nuværende grundlov lavede nogle aftaler, som ganske givet på det tidspunkt var forfatningsstridige. Det giver jo ikke belæg for, at man også kan gøre det nu. Der har aldrig været adgang til at overlade den slags beføjelser til andre myndigheder.

Jeg kan forstå, at det har man alligevel gjort før 1953, men det må siges at være en yderst spinkel begrundelse for, at man nu skulle genoptage den givetvis forfatningsstridige praksis, man havde før 1953, når man læser den grundlov, som vi har i dag. Det bliver altså for fiffigt. Så jeg vil bede om, hr. justitsminister, at dette notat bliver skrevet om igen, og at vi også får problemstillingen grundigt gennemanalyseret på grundlag af den høring, vi skal have. Det kunne jo tale for, at der skulle statsretseksperter med til en sådan høring og også gerne statsretseksperter, som er uafhængige af Justitsministeriets lovkontor.

Så vil jeg ellers blot sige – for ikke at gentage den debat, der har været – at vi fra forespørgernes side føler, at der er så mange spørgsmål, som er uafklarede, at det ikke er berettiget, at den danske regering undertegner Schengenaftalen den 19. december.

På vegne af fru Anne Baastrup og mig selv skal jeg derfor fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Med henblik på at sikre et åbent Europa opfordrer Folketinget regeringen til at genoverveje beslutningen om dansk tiltrædelse af Schengensamarbejdet.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 36)